

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **S. K.**, zastoupeného JUDr. Vratislavem Kohoutem, advokátem se sídlem Boleslavská 1906/9, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2016, čj. OAM-1010/ZA-ZA04-P15-2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 7. 2016, čj. 62 Az 10/2016 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě bránil proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Krajský soud žalobu napadeným rozsudkem pro nedůvodnost zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností podanou prostřednictvím datové schránky dne 30. 9. 2016.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení, jakož i včasností kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Krajský soud doručoval stěžovateli napadený rozsudek do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Protože stěžovatel na adrese bydliště uvedené v žalobě (shodující se s tou, označenou i v kasační stížnosti) nebyl zastižen, byla zásilka dne 10. 8. 2016, v souladu s § 49 odst. 2 a 3 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., uložena u provozovatele poštovních služeb a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Stěžovatel si písemnost (napadený rozsudek) nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, a proto se považovala za doručenou posledním dnem této lhůty, i když se stěžovatel o jejím uložení nedozvěděl (§ 49 odst. 4 o. s. ř. ve

spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). O této skutečnosti byl stěžovatel provozovatelem poštovních služeb v den uložení zásilky poučen. Dnem doručení napadeného rozsudku tedy bylo pondělí 22. 8. 2016.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[6] Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 22. 8. 2016 (den doručení napadeného rozsudku). Lhůta pro podání kasační stížnosti proto uplynula v pondělí 5. 9. 2016. Kasační stížnost podaná dne 30. 9. 2016 prostřednictvím datové schránky je tedy opožděná, zmeškání lhůty přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.].

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně 24. listopadu 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu